Napsal uživatel Jeroným Lešner
Úterý, 16 Září 2003 04:00

"Uchopil jsem své srdce ...měkce ho vložil na ruce ...snažil se v něm číst ...když leželo nablízku jak list ...uhranut jsem zíral jako ten ...kdo umírá rozechvělý snem ...a už ne životem", čtu si v překladu textu první skladby. Než se uvaří tuarég, dám si Portské, dlouze přehlédnu obzor za oknem a zvolna zní první tóny CD Longe zlínské skupiny Maraca, skupiny která mi v létě utkvěla v paměti nejvíce.

Maraca brázdí na vlnách současného zájmu o kulturně nabitá etnika. Za cíl svých hledání zvolila tajuplnou zemi, která zůstává pro většinu z nás skryta ve stínu výrazného Španělska - svébytné Portugalsko. Žánrově lze skupinu označit snad jako klubový měkký jazzrock občas využívající šansonové formy a etnických vlivů (avantgardní rytmika, brazilské sambové žestě, arabské strunné nástroje, ale také počítačové samplování a věčně přítomnou funkyovou baskytaru). Krátké básnické texty současného portugalského autora Fernando Pessoa, psané volným veršem nebo se standardním rýmováním, jsou zpívány většinou v portugalštině, některé anglicky. Graficky vynikající booklet je opatřen českými básnickými (!) překlady textů od Milana Libigera.

Na bledém měsíci ...plachta volně pluje ...po řece mlčící. ...Co mi odhaluje?

jistota ztrácí se ...zvláštní okamžiku ... co šílíš další sen ...zakletý v otazníku:

Proč úzký úzkostí? ...Proč mlčí láska tvá? ...Plachty cár opouští ...noc, která zůstává.

Před čtvrtou písní scezuji tuarég a odkládám víno. Možná, že právě čajovna by byla ideálním místem pro poslech Maracy. Velmi sugestivní hlas zpěvačky, houslistky a violistky Gabriely Plíškové jakoby byl sám jedním z nástrojů - vlní se uvnitř melodických témat ostatních nástrojů. Klouzavé čtvrttóny, napětí a jindy zase úplná odevzdanost až únava.

V písních postupně nahlédneme do světa myšlenek, které prožíváme denně a které Maraca předkládá v posvátné úctě k vnitřním světům každého z nás. Prožijeme dlouhé rozjímání, když nejde usnout, triumfální radost i smutek, tanec i "jen" poslech. Bicí, violoncello, baskytara, didgeridoo, jazzová kytara, trubka, saxofon, sampler, housle a jejich session...

Nabízí se ke srovnání titul pražské skupiny Çava: Třináct písní. Oproti Çava nemá Maraca tak silný drive, což je sice na živo trochu škoda, na druhou stranu nám tím dovoluje dlouhodobé poslouchání z věží.

Samota stoupá ...ze smutného srdce ...a houstne

mlha už halí ...tíhu bytí ...jako oko šedý zákal

ztracený

tak dlouho jsem nic nechtěl

až nic nechce nic

ode mne.

Řeknete si, tos´toho teda moc nenapsal, jenže jsou věci, které napsat nelze. CD Longe je třeba prožít. Stojí to za to. Pouštím si ho znovu a znovu a zjišťuji, že vše, co jsem chtěl napsat, jsem napsal. Ještě snad dodat, že kromě Gabriely Plíškové nám zahrají: bubeník Tomáš Rohleder, baskytarista Aleš Obkráčil, samplerista Robert Prokop, kytarista Petr Filák a Radek

Bednařík, Klement Jochymek, Pimpa a další.

Poslech Vám vřele doporučuji. Děkuji vydavatelství Indies i skupině, že i v současné antikulturní době lze občas najít kvalitní titul.

Maraca: Longe (Indies 2003): dobre / sonhos / ao longe / i know / i am the escaped one / nuvens / berima / intervalo / e hoje é já outro dia / pessoa / meu triśte coração

Nahráno ve studiu "V" ve Zlíně v lednu a březnu 2003

mastering: Petr Vavřík

zvuková režie: Klement Jochymek